

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 618

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
174.	— Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	2–10
541.	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 292 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	11–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
520.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea Complexul Energetic Hunedoara — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei	13–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003
pentru prevenirea și combaterea violenței în familie**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**LEGE**

pentru prevenirea și combaterea violenței domestice”

2. **La articolul 2, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„f) principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați;”

3. **La articolul 2, după litera f) se introduc trei noi litere, literele g)—i), cu următorul cuprins:**

„g) principiul protecției vieții și siguranței victimei;

h) principiul respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

i) principiul abordării integrate.”

4. **Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — În sensul prezentei legi, *violența domestică* înseamnă orice inacțiune sau acțiune intenționată de violență fizică, sexuală, psihologică, economică, socială sau spirituală care se produce în mediul familial sau domestic ori între soți sau foști soți, precum și între actuali sau foști parteneri, indiferent dacă agresorul locuiește sau a locuit împreună cu victima.”

5. **La articolul 4, partea introductivă și literele b), c), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — *Violența domestică* se manifestă sub următoarele forme:

.....
b) *violența psihologică* — impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, prin amenințare verbală sau în orice altă modalitate, șantaj, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, urmărirea fără drept, supravegherea locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de victimă, efectuarea de apeluri telefonice sau alte tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță, care prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar;

c) *violența fizică* — vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar, supunerea la eforturi fizice epuizante sau la activități cu grad mare de risc pentru viață sau sănătate și integritate corporală, altele decât cele de la lit. e);

f) *violența socială* — impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ sau a locului de muncă, interzicerea/limitarea realizării profesionale, impunerea izolării, inclusiv în locuința comună, privarea de acces în spațiul de locuit, deposedarea de acte de identitate, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar;

g) *violența spirituală* — subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, interzicerea dreptului de a vorbi în limba maternă și de a învăța copiii să vorbească în limba maternă, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare.”

6. **La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) În nicio formă și în nicio împrejurare, obiceiul, cultura, religia, tradiția și onoarea nu pot fi considerate drept justificare pentru niciun tip de acte de violență definite în prezenta lege.”

7. **La articolul 5, literele a)—c) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, soții și copiii acestora, precum și persoanele devenite rude prin adopție, potrivit legii;

b) soțul/soția și/sau fostul soț/fosta soție; frații, părinții și copiii din alte relații ai soțului/soției sau ai fostului soț/fostei soții;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, actuali sau foști parteneri, indiferent dacă acestea au locuit sau nu cu agresorul, ascendenții și descendenții partenerei/partenerului, precum și frații și surorile acestora;”

8. **La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) În sensul prezentei legi prin *victimă* se înțelege persoana fizică ce este supusă uneia sau mai multor forme de violență prevăzute la art. 4, inclusiv copiii martori la aceste forme de violență.”

9. **La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să ia măsurile necesare pentru prevenirea violenței domestice, pentru preîntâmpinarea unor situații de încălcare repetată a drepturilor fundamentale ale victimelor violenței domestice, inclusiv prin furnizarea de informații și programe de educație despre modalitățile în care se pot preveni, evita, recunoaște și raporta cazurile de violență.”

10. La articolul 7 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) măsurile ce pot fi dispuse prin ordinul de protecție provizoriu și, după caz, prin ordinul de protecție, demersurile necesare pentru emiterea acestora și procedura de judecată.”

11. La articolul 7, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3)—(7), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale competente în prevenirea și combaterea violenței domestice au obligația de a colecta date statistice relevante, dezagregate și la intervale regulate privind cazurile de violență domestică. Aceste date sunt colectate în vederea monitorizării funcționării serviciilor sociale destinate victimelor, precum și în vederea studierii cauzelor și efectelor violenței domestice și sunt centralizate de către Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, care are obligația de a realiza anual un studiu național și defalcat pe județe privind violența domestică.

(4) Autoritățile administrației publice centrale sprijină anual derularea de analize sau studii reprezentative la nivel național privind prevalența și tendințele tuturor formelor de violență domestică.

(5) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură confidențialitatea și respectarea anonimatului în cadrul procesului de diseminare a datelor statistice și a rezultatelor analizelor sau studiilor naționale.

(6) Autoritățile locale au obligația de a asigura în cadrul serviciilor sociale existente găzduire pentru agresori în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost și adăposturilor de noapte, care funcționează în conformitate cu Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Atribuțiile comisiei județene pentru egalitate de șanse se completează după cum urmează:

a) promovarea abordării integrate a principiului egalității de șanse între femei și bărbați în scopul prevenirii și combaterii violenței domestice;

b) evaluarea stadiului aplicării și respectării legislației în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice la nivel local;

c) elaborarea de recomandări pentru autoritățile administrației publice locale în vederea aplicării politicilor și programelor specifice de prevenire și combatere a violenței domestice la nivel local;

d) promovarea de propuneri pentru strategia locală de implementare a măsurilor de prevenire și combatere a violenței domestice la nivel local, cu accent pe nevoile comunității;

e) coordonarea și eficientizarea mecanismelor interinstituționale în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, inclusiv culegerea și centralizarea de date din domeniul violenței domestice la nivel județean;

f) analizarea cazurilor de violență domestică cu grad ridicat de risc și formularea de recomandări privind soluționarea acestora.”

12. La articolul 8, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în baza rolului său de structură centrală cu rol de coordonare metodologică a structurilor de specialitate descentralizate ce pot asigura intervenția și furnizarea de servicii sociale pentru victimele violenței domestice, în parteneriat cu alte autorități publice centrale ce pot interveni sau pot furniza servicii sociale pentru diferite categorii de victime ale violenței domestice, inclusiv copiii martori la violență domestică, și împreună cu autoritățile administrației publice locale cu atribuții privind asigurarea furnizării de servicii sociale vor monitoriza

cooperarea interinstituțională locală pentru prevenirea și combaterea violenței domestice.”

13. La articolul 8, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, exercită funcțiile de strategie, reglementare, reprezentare și autoritate de stat în domeniul violenței domestice, cu atribuții în elaborarea, coordonarea, aplicarea strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul violenței domestice.”

14. La articolul 8, după alineatul (3¹) se introduce un nou alineat, alineatul (3²), cu următorul cuprins:

„(3²) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați gestionează baza de date națională privind victimele violenței domestice și agresorii care beneficiază de furnizarea serviciilor sociale existente la nivelul fiecărui județ. În scopul asigurării unui caracter unitar al colectării, centralizării, elaborării și diseminării indicatorilor statistici relevanți privind victimele violenței domestice și agresorii, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați poate extinde sfera datelor colectate, prin intermediul colaborării interinstituționale cu ministerele și instituțiile cu atribuții în domeniu.”

15. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Ministerul Muncii și Justiției Sociale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății elaborează și difuzează materiale documentare privind prevenirea, cauzele și consecințele violenței domestice.

(2) Ministerul Sănătății are obligația de a elabora instrucțiuni pentru a se asigura de faptul că medicii de familie și medicii specialiști din sistemul de sănătate public sau privat notează în fișa pacientului suspiciunile de violență domestică.”

16. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Ministerul Educației Naționale are obligația de a efectua demersurile necesare pentru a introduce la nivelul curriculumului implementat la clasă activități de învățare referitoare la: egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, respectul reciproc, rezolvarea nonviolentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violență de gen și dreptul la integritate personală, precum și combaterea stereotipurilor discriminatorii ce au la bază rolurile de gen, adaptate vârstei și înțelegerii elevilor. Judecătorii, procurorii, reprezentanți ai poliției, organizațiile neguvernamentale, precum și instituțiile publice ce desfășoară activitate în domeniu pot desfășura activități extracurriculare în învățământul preuniversitar, pe teme legate de violența domestică.

(2) Ministerul Educației Naționale stabilește procedura aplicabilă de către inspectoratele școlare județene în vederea transferării urgente, cu caracter temporar, a copiilor victime sau martori ai violenței domestice la unitatea școlară recomandată de către instituțiile care oferă servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice.

(3) Ministerul Educației Naționale realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru cadre didactice, părinți și copii, în vederea prevenirii violenței domestice, a hărțuirii și a violenței sexuale, inclusiv parteneriate școală — comunitate — familie.”

17. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Serviciul de probațiune desfășoară, potrivit competențelor legale, activități de reintegrare socială a persoanelor sancționate cu măsuri sau pedepse neprivative de

libertate pentru infracțiuni care, potrivit prezentei legi, pot fi considerate ca fiind violență domestică.”

18. La articolul 13 alineatul (1), literele c), g) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) să înființeze direct, în parteneriat public sau, după caz, în parteneriat public-privat, servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și să susțină funcționarea acestora;

g) să își prevadă în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru victimele violenței domestice și pentru alte măsuri ce vizează prevenirea și combaterea violenței domestice;

h) să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu întocmirea actelor juridice, precum și cele necesare pentru obținerea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței domestice;”.

19. La articolul 13 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu asistența medicală a victimelor violenței domestice care nu sunt asigurate medical;”.

20. La articolul 14, literele e) și f) se abrogă.

21. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — Autoritățile publice cu atribuții în domeniu pot desemna pentru instrumentarea cazurilor de violență domestică următoarele categorii de profesioniști, fără a se limita însă la acestea: asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici sau persoane cu atribuții de asistență socială, angajați ai direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, direcțiilor de asistență socială, serviciilor publice de asistență socială, polițiști de proximitate, asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici, precum și personal cu atribuții de asistență socială al unor organizații neguvernamentale sau furnizori de servicii sociale autorizați cu care una dintre autoritățile publice a întocmit un contract de furnizare de servicii privind această activitate.”

22. Titlul capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice”

23. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi organizate în regim rezidențial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice organizate în regim rezidențial, destinate victimelor violenței domestice, cu găzduire pe perioadă determinată, sunt:

- a) centre de primire în regim de urgență;
- b) centre de recuperare;
- c) locuințe protejate.

(3) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice organizate în regim de zi sunt:

- a) centre pentru prevenirea și combaterea violenței domestice;
- b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației;

c) centre de asistență destinate agresorilor.

(4) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice cu program continuu sunt:

- a) servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență — help-line;
- b) servicii integrate de urgență destinate victimelor violenței sexuale.

(5) Serviciile sociale destinate agresorilor sunt organizate în regim de zi și au ca obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație și consiliere. În condițiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicțiilor.

(6) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice sunt oferite în mod gratuit victimelor.

(7) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare proiectul de hotărâre privind completarea Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, în vederea reglementării serviciilor sociale prevăzute la alin. (4) lit. a).

(8) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare ministrului muncii și justiției sociale proiectul de ordin privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale, organizate ca servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență — help-line.”

24. La articolul 16, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Finanțarea serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, organizate în sistem public sau, după caz, în parteneriat public sau public-privat, se asigură din bugetele locale, din finanțări de la bugetul de stat prin programe de interes național, precum și din diferite tipuri de finanțări nerambursabile sau rambursabile sau, după caz, din bugetul de stat. În scopul finanțării serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi utilizate resurse financiare provenite din donații, sponsorizări și din alte surse prevăzute de lege.”

25. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale prevăzute la art. 15, într-o distribuție geografică adecvată, care să asigure acces neîngrădit la servicii sociale și asistență tuturor victimelor supuse formelor de violență prevăzute de prezenta lege.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale prevăzute la art. 15, cel puțin la nivel de județ, în funcție de identificarea și evaluarea nevoilor persoanelor supuse formelor de violență domestică prevăzute de lege, de pe raza județului, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentelor dispoziții legale.”

26. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau, după caz, cu aprobarea conducerii centrului, atunci când izolarea victimei de agresor se impune ca măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.”

27. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — (1) Locuințele protejate sunt unități de asistență socială organizate în regim rezidențial pe durată determinată, cu sau fără personalitate juridică, care asigură găzduirea în regim

de urgență, îngrijirea, asistența socială, consilierea juridică și psihologică și orientarea victimelor violenței domestice.

(2) Adresa locuințelor protejate este secretă publicului larg.”

28. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Centrele de asistență destinate agresorilor sunt unități de asistență socială care funcționează în regim de zi, cu sau fără personalitate juridică, care asigură reabilitarea și reinserția socială a acestora, măsuri educative, precum și servicii de consiliere și mediere familială.”

29. La articolul 19, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Centrele de asistență destinate agresorilor pot asigura beneficiarilor tratament ambulatoriu în cazul diferitelor tipuri de adicții, la recomandarea unui medic specialist, în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (6).

(4) Activitățile de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență domestică pot cuprinde utilizarea serviciilor sociale furnizate în cadrul centrelor destinate agresorilor.”

30. După articolul 21 se introduc două noi articole, articolele 21¹ și 21², cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — Serviciile de tip linie telefonică de urgență sunt servicii sociale gratuite care asigură consiliere apelanților, în mod confidențial, în legătură cu toate formele de violență prevăzute la art. 3 și 4.

Art. 21². — Centrele integrate de urgență în caz de violență sexuală asigură examinarea medicală și medico-legală, asistență posttraumatică și consiliere pentru victimele violenței sexuale.”

31. La articolul 22, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În soluționarea cazurilor de divorț, în care s-a reținut culpa unuia dintre soți cu privire la săvârșirea unor fapte de violență domestică, instanțele judecătorești competente pot dispune, din oficiu sau la cererea expresă formulată de către celălalt soț, în sarcina agresorului, măsura de a participa la programele speciale de consiliere psihologică organizate de către serviciile de specialitate publice sau private.

(4) Ministerul Muncii și Justiției Sociale în colaborare cu Ministerul Sănătății și Colegiul Psihologilor din România, prin consultare cu Ministerul Justiției, elaborează metodologia privind modalitatea de participare la programele speciale de consiliere psihologică organizate de către serviciile de specialitate publice sau private.”

32. După articolul 22 se introduce un nou capitol, capitolul III¹, cuprinzând articolele 22¹—22¹⁰, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Ordinul de protecție provizoriu

SECȚIUNEA 1

Competență și condiții de fond pentru emitere

Art. 22¹. — (1) Ordinul de protecție provizoriu se emite de către polițiștii care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constată că există un risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea unei persoane să fie pusă în pericol printr-un act de violență domestică, în scopul diminuării acestui risc.

(2) Polițiștii constată existența riscului iminent prevăzut la alin. (1) pe baza evaluării situației de fapt care rezultă din:

a) probele obținute ca urmare a verificării sesizărilor privind violența domestică, atunci când actele de violență domestică nu fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni;

b) probele strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și

completările ulterioare, atunci când actele de violență domestică fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor fapte care intră sub incidența prevederilor art. 199 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Polițiștii evaluează situația de fapt pe baza formularului de evaluare a riscului și potrivit metodologiei de utilizare a acestuia, stabilite potrivit prevederilor art. 22¹⁰.

(4) În cazul în care, ca urmare a evaluării situației de fapt, se constată că sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, prevăzute la alin. (1), polițiștii emit ordinul de protecție provizoriu, potrivit prevederilor art. 22³ și potrivit procedurii și modelului stabilite potrivit prevederilor art. 22¹⁰.

(5) În cazul în care, ca urmare a evaluării situației de fapt, se constată că nu sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, prevăzute la alin. (1), polițiștii au obligația de a informa persoanele care susțin că sunt victime ale violenței domestice cu privire la posibilitatea formulării unei cereri pentru emiterea unui ordin de protecție potrivit prevederilor art. 23 și de a pune la dispoziția acestora formularul de cerere prevăzut la art. 26.

(6) Emiterea ordinului de protecție provizoriu nu împiedică luarea unei măsuri preventive potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea sesizărilor privind violența domestică

Art. 22². — (1) Pentru verificarea sesizărilor privind violența domestică, aflarea adevărului și soluționarea justă a sesizării, polițiștii au dreptul să obțină probe prin următoarele mijloace:

a) constatarea prin propriile simțuri și consemnarea celor constatate într-un înscris ori înregistrarea celor constatate cu mijloace tehnice;

b) consultarea bazelor de date la care au acces potrivit atribuțiilor de serviciu și consemnarea celor constatate într-un înscris;

c) declarațiile persoanelor implicate în actele de violență domestică, ale persoanelor care au asistat la producerea actelor de violență domestică și ale altor persoane care pot comunica informații cu privire la persoanele implicate în actele de violență domestică;

d) înregistrări video sau audio ori fotografii, indiferent de proveniența acestora;

e) înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic și/sau de telefonie mobilă.

(2) Pentru verificarea sesizărilor privind violența domestică și în scopul obținerii de probe cu privire la aspectele ce fac obiectul sesizării, polițiștii au dreptul de a pătrunde în domiciliul sau reședința oricărei persoane fizice, fără acordul acesteia, precum și în sediul oricărei persoane juridice, fără acordul reprezentantului legal al acesteia, dacă sesizarea indică în mod expres că actele de violență domestică au loc sau au avut loc în spațiile respective.

(3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru a pătrunde în spațiile prevăzute la alin. (2).

(4) Acțiunile polițiștilor în spațiile prevăzute la alin. (2), inclusiv cele de pătrundere, pot fi înregistrate cu mijloacele audiovideo sau foto din dotare, fără consimțământul persoanelor, înregistrările sau fotografiile constituind probe în sensul alin. (1) lit. a) și urmând regimul probelor prevăzute de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, sau de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(5) Polițiștii strâng probele potrivit dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare,

atunci când, în cursul verificării sesizărilor privind violența domestică, constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru ca actele de violență domestică săvârșite să facă obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții de formă pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu

Art. 22³. — (1) Ordinul de protecție provizoriu cuprinde în mod obligatoriu mențiuni cu privire la:

- a) data, ora și locul unde este emis;
- b) numele, prenumele, calitatea și unitatea de poliție din care face parte polițistul care îl emite;
- c) date care să asigure identificarea agresorului/agresorilor împotriva cărora/căroră se dispun obligații sau interdicții prin acesta;
- d) date care să asigure identificarea victimei/victimelor sau a altor persoane în favoarea cărora se dispun măsuri de protecție prin acesta;
- e) descrierea motivelor de fapt care au determinat dispunerea acestuia și indicarea probelor pe baza cărora a fost evaluată situația de fapt;
- f) temeiul de drept pentru emiterea acestuia;
- g) data și ora la care începe aplicarea măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 22⁴, precum și data și ora la care acestea încetează;
- h) dreptul de a contesta ordinul de protecție provizoriu, termenul de exercitare a acestui drept și instanța la care se poate depune contestația.

(2) Ordinul de protecție se semnează în mod obligatoriu de către polițistul care îl emite.

SECȚIUNEA a 4-a

Măsuri de protecție ce se pot dispune prin ordinul de protecție provizoriu, în scopul diminuării riscului constat

Art. 22⁴. — (1) Prin ordinul de protecție provizoriu se dispun, pentru o perioadă de 5 zile, una ori mai multe măsuri de protecție, apte să contribuie la diminuarea riscului iminent constat, dintre următoarele obligații sau interdicții:

- a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;
 - b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor în locuința comună;
 - c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia, astfel cum sunt definiți potrivit prevederilor art. 5, ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;
 - d) obligarea agresorului de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere;
 - e) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute.
- (2) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se dispun împreună.

(3) Măsura de protecție prevăzută la alin. (1) lit. d) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) a fost dispusă măsura prevăzută la alin. (1) lit. c);
- b) atunci când s-a dispus obligarea agresorului de a păstra o distanță minimă față de victimă și, după caz, membrii familiei acesteia, persoanele protejate își exprimă acordul de a purta un sistem electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului.

(4) Ordinul de protecție provizoriu va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse la alin. (1) constituie infracțiune, potrivit prevederilor art. 32 alin. (2).

(5) Dacă prin ordinul provizoriu de protecție s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, iar acesta nu are asigurată cazarea din altă sursă, i se va asigura de îndată informarea și orientarea, la cererea sa, către centrele rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost sau adăposturile de noapte, gestionate de autoritățile administrației publice locale, sau orice alt loc adecvat. În situația în care agresorul solicită cazarea într-un centru rezidențial din categoria celor menționate mai sus, acesta va fi orientat și condus de îndată către centrele rezidențiale gestionate de autoritățile administrației publice locale sau, după caz, către alte centre sociale adecvate de către echipa mobilă prevăzută la art. 35¹.

(6) În cazul în care agresorul nu dorește să beneficieze de cazarea pusă la dispoziție potrivit alin. (5) și optează să locuiască la o rudă sau la orice altă persoană, i se va solicita să dea o declarație privind adresa la care va locui și persoana care îi va asigura cazarea. În cazul în care agresorul refuză să dea respectiva declarație, se va consemna acest fapt în procesul-verbal întocmit potrivit prevederilor art. 22⁶ alin. (4).

(7) Autoritățile și instituțiile publice competente au obligația ca, din oficiu sau la solicitarea unităților de poliție ori a oricărei persoane interesate, să pună în aplicare măsuri de protecție urgente și specifice cu privire la minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, vizate de ordinul de protecție provizoriu.

SECȚIUNEA a 5-a

Punerea în aplicare a ordinului de protecție provizoriu

Art. 22⁵. — (1) Obligațiile și interdicțiile dispuse împotriva agresorilor prin ordinele de protecție provizorii devin obligatorii imediat după emiterea acestora, fără somație și fără trecerea vreunui termen.

(2) Perioada de 5 zile prevăzută la art. 22⁴ alin. (1) se calculează pe ore, adică are o durată de 120 de ore, și începe să curgă de la momentul la care s-a emis ordinul de protecție provizoriu.

(3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție dispuse prin ordinele de protecție provizorii.

(4) Măsurile de protecție dispuse potrivit art. 22⁴ alin. (1) lit. e) se execută pe loc de către polițiștii prezenți la locul emiterii ordinului de protecție provizorii, dacă armele se află în spațiile în care au fost făcute verificări potrivit prevederilor art. 22² alin. (2) sau în apropierea acestora.

(5) În cazul în care nu este posibilă executarea măsurilor de protecție dispuse potrivit prevederilor art. 22⁴ alin. (1) lit. e) în condițiile alin. (4), polițiștii care emit ordinele de protecție provizorii iau măsurile necesare pentru executarea în cel mai scurt timp a acestora.

Art. 22⁶. — (1) Ordinul de protecție provizoriu se comunică agresorului și victimei.

(2) Comunicarea se realizează prin înmânarea, sub semnătură, a unei copii sau duplicat, după caz, al ordinului de protecție provizoriu, la locul emiterii acestuia, imediat după emiterie.

(3) Ordinul de protecție provizoriu se consideră comunicat agresorului și în următoarele situații:

- a) agresorul refuză să primească o copie sau refuză să semneze de primire;
- b) agresorul părăsește locul emiterii ordinului de protecție, după ce i s-a adus la cunoștință că este necesar să aștepte comunicarea rezultatului verificărilor ce se efectuează în legătură cu sesizarea privind violența domestică.

(4) Polițistul care emite ordinul de protecție provizoriu întocmește un proces-verbal în care consemnează situațiile prevăzute la alin. (3).

(5) Ordinul de protecție provizoriu se consideră comunicat agresorului și în situația în care acesta nu a fost prezent la realizarea verificărilor în legătură cu sesizarea privind violența domestică sau la emiterea ordinului de protecție provizoriu, însă se poate face dovada, cu declarații de martor, cu înregistrări video sau audio, indiferent de proveniența acestora, sau cu înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic sau de telefonie mobilă, că s-a comunicat agresorului faptul că a fost emis un ordin de protecție provizoriu, precum și conținutul măsurilor de protecție dispuse prin acesta.

(6) În cazul prevăzute la alin. (3) și (5) agresorul are dreptul, oricând în perioada de valabilitate a ordinului de protecție provizoriu, să solicite și să obțină, de la unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, o copie a acestuia.

SECȚIUNEA a 6-a

Confirmarea și contestarea ordinului de protecție provizoriu

Art. 227. — (1) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează de către unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, pentru confirmare, parchetului de pe lângă judecătoria competentă în a cărei rază teritorială a fost emis, în termen de 24 de ore de la data emiterii.

(2) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează parchetului competent potrivit prevederilor alin. (1) însoțit de formularul de evaluare a riscului și de mijloacele de probă obținute potrivit prevederilor art. 22² sau strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare. Mijloacele de probă strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, pot fi înaintate în copie certificată de organul de cercetare penală.

(3) Procurorul de la parchetul competent potrivit prevederilor alin. (1) decide cu privire la necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție în termen de 48 de ore de la emiterea ordinului de protecție provizoriu.

(4) Procurorul confirmă necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție prin ordinul de protecție provizoriu, aplicând o rezoluție cu caracter administrativ pe exemplarul original al acestuia.

(5) În cazul în care constată că nu mai este necesară menținerea măsurilor de protecție dispuse, procurorul poate dispune motivat încetarea măsurilor de protecție, cu menționarea momentului de la care acestea încetează. Procurorul comunică acest lucru de îndată unității de poliție care a înaintat ordinul de protecție provizoriu, care ia măsuri pentru informarea imediată a persoanelor ce făceau obiectul acestuia.

(6) Imediat după confirmarea prevăzută la alin. (4), procurorul înaintează ordinul de protecție provizoriu, însoțit de documentele care au stat la baza emiterii și confirmării acestuia, judecătoriai competente în a cărei rază teritorială a fost emis, însoțit de o cerere pentru emiterea ordinului de protecție, întocmită potrivit prevederilor art. 25 alin. (3) lit. a) și art. 26.

(7) În situația înaintării ordinului de protecție provizoriu potrivit prevederilor alin. (6), durata inițială pentru care a fost dispus se prelungește, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.

Art. 228. — (1) Ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă potrivit prevederilor art. 22⁷ alin. (1), în termen de 48 de ore de la comunicare.

(2) Contestația se judecă cu citarea părților. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei.

(3) Contestația se soluționează în regim de urgență, dar nu mai târziu de data la care expiră termenul pentru care a fost

emis ordinul de protecție provizoriu, în camera de consiliu, cu citarea organului constatator.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

(5) Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.

Art. 22⁹. — Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție.

SECȚIUNEA a 7-a

Acte subsecvente

Art. 22¹⁰. — (1) Modalitatea de gestionare de către polițiști a cazurilor de violență domestică se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și justiției sociale.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) procedura de intervenție a polițiștilor în cazurile de violență domestică și de cooperare cu celelalte instituții cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice;

b) modelul formularului de evaluare a riscului și metodologia de utilizare a acestuia;

c) procedura de emitere și modelul ordinului de protecție provizoriu;

d) procedura de punere în executare a ordinului de protecție provizoriu.

(3) La stabilirea, potrivit alin. (1), a formularului de evaluare a riscului și a metodologiei de utilizare a acestuia sunt avute în vedere cel puțin următoarele:

a) determinarea criteriilor de evaluare a riscului ce pot fi relevante pentru violența domestică, între care se includ, în mod obligatoriu, următoarele criterii: forma de violență domestică exercitată, caracterul repetitiv al actelor de violență domestică, vulnerabilitatea persoanei/persoanelor împotriva căreia/căroră se exercită violența domestică, contextul producerii actelor de violență domestică și conduita persoanei/persoanelor care exercită actele de violență domestică;

b) prezentarea modului de utilizare a criteriilor de evaluare a riscului și de interpretare a rezultatelor obținute prin aplicarea criteriilor respective.”

33. La articolul 23 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) cazarea/plasarea victimei, cu acordul acesteia, și, după caz, a copiilor, într-un centru de asistență dintre cele prevăzute la art. 17;”

34. La articolul 23 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia, astfel cum sunt definiți potrivit prevederilor art. 5, ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;”

35. La articolul 23 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) obligarea agresorului de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere;”

36. La articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. e¹) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) a fost dispusă una dintre măsurile prevăzute la alin. (1) lit. d) sau e);

b) atunci când s-a dispus obligarea agresorului de a păstra o distanță minimă față de victimă și, după caz, membrii familiei acesteia, persoanele protejate își exprimă acordul de a purta un sistem electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului.”

37. La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pe lângă oricare dintre măsurile dispuse potrivit alin. (1), instanța poate dispune și obligarea agresorului să urmeze consiliere psihologică, psihoterapie și poate recomanda internarea voluntară sau, după caz, poate solicita internarea nevoluntară, în condițiile Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată. În cazul în care agresorul este consumator de substanțe psihoactive, instanța poate dispune, cu acordul acestuia, integrarea acestuia într-un program de asistență a persoanelor consumatoare de droguri, conform art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

38. La articolul 23 alineatul (4), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) verificări periodice și/sau spontane privind locul în care se află agresorul.”

39. La articolul 23, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Dispozitivul hotărârii va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune, conform art. 32 alin. (1).”

40. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Cererile pentru emiterea ordinului de protecție se judecă în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie.

(2) La cerere, persoanei care solicită ordinul de protecție i se poate acorda asistență sau reprezentare prin avocat.

(3) Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie.

(4) Judecata se face de urgență și cu precădere. Dispozițiile art. 200 și 201 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, privind verificarea cererii și regularizarea acesteia, respectiv fixarea primului termen de judecată, nu sunt aplicabile. Citarea părților se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente.

(5) În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție și fără citarea părților, chiar și în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților.

(6) În soluționarea cererii nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat.

(7) Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind protecția victimelor infracțiunii.

(8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(9) Soluționarea cererilor nu poate depăși un termen de 72 de ore de la depunerea cererii, cu excepția cazului în care, anterior, s-a emis un ordin de protecție provizoriu, durata inițială pentru care acesta este dispus fiind prelungită, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.”

41. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — În cazurile prevăzute la art. 25 alin. (3) și art. 227 alin. (6), victima poate renunța, potrivit prevederilor art. 406 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, la judecarea cererii privind ordinul de protecție.”

42. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Executarea hotărârii se face fără somație sau fără trecerea vreunui termen.”

43. La articolul 29, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Respectarea ordinului de protecție este obligatorie și pentru persoana protejată prin intermediul său.”

44. La articolul 30, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Hotărârea prin care se dispune ordinul de protecție este supusă numai apelului, în termen de 3 zile de la pronunțare dacă s-a dat cu citarea părților și de la comunicare dacă s-a dat fără citarea lor.

(2) Instanța de apel poate suspenda executarea până la judecarea apelului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

(3) Apelul se judecă cu citarea părților. Dispozițiile art. 27 alin. (1), (3), (4), (6) și (8) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

45. La articolul 31, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Copia dispozitivului hotărârii prin care s-a admis cererea de emitere a ordinului de protecție se comunică, în ziua pronunțării, structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află locuința victimei și a agresorului.

.....
(4) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus ordinul de protecție și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare.”

46. La articolul 31, după alineatul (4) se introduc cinci noi alineate, alineatele (5)—(9), cu următorul cuprins:

„(5) Odată cu comunicarea ordinului de protecție prin care s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, organul de poliție are obligația de a-l informa pe acesta cu privire la dreptul de a avea posibilitatea de a solicita găzduirea în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost sau al adăposturilor de noapte, care funcționează în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau în cadrul altor locuri adecvate. Accesul agresorilor în centrele pentru persoanele fără adăpost și adăposturile de noapte se realizează pe baza constatării încadrării agresorului în definiția prevăzută la art. 6 lit. z) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, fiind exceptate situațiile în care agresorul reprezintă un risc pentru siguranța beneficiarilor.

(6) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a respectării ordinului de protecție, organele de poliție pun în aplicare măsuri de prevenire a nerespectării hotărârii, care pot consta în: efectuarea de vizite inopinate la locuința persoanei vătămate, apelarea telefonică de control a victimei/agresorului, solicitarea unor informații din partea vecinilor, colegilor de la locul de muncă al victimei/agresorului, de la unitatea de învățământ frecventată de victimă/agresor sau din partea altor persoane care ar putea furniza informații relevante, precum și orice alte modalități specifice activității polițienești.

(7) În cazul în care se constată sustragerea de la executarea ordinului de protecție, va fi sesizat organul de urmărire penală.

(8) În cazul în care persoana protejată prin ordinul de protecție încalcă dispozițiile acestuia, ea va fi obligată la acoperirea cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinului.

(9) Modul de calcul al cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinului de protecție la care poate fi obligată persoana protejată se va stabili prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului afacerilor interne.”

47. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție a oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) și (4) lit. a) și b) și dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an.

(2) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție provizoriu a oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 22⁴ alin. (1) și dispuse prin ordinul de protecție provizoriu constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an.”

48. La articolul 34 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată potrivit competențelor de către un serviciu de probațiune, care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia, astfel cum este definită potrivit prevederilor art. 5.”

49. După articolul 35 se introduce un nou capitol, capitolul IV¹ „Intervenția de urgență”, cuprinzând articolele 35¹ și 35², cu următorul cuprins:**„CAPITOLUL IV¹****Intervenția de urgență**

Art. 35¹. — (1) Intervenția de urgență se realizează din perspectiva acordării serviciilor sociale prin intermediul unei echipe mobile formate din reprezentanți ai Serviciului Public de Asistență Socială, denumit în continuare SPAS.

(2) Echipa mobilă are rol de verificare a semnalărilor, de evaluare inițială și de realizare a demersurilor necesare pentru depășirea riscului imediat, constând în: transport la unitatea sanitară cea mai apropiată în situațiile în care victima necesită îngrijiri medicale, sesizarea organelor de cercetare penală, sesizarea organelor competente pentru emiterea unui ordin de protecție provizoriu, orientarea către Direcția generală de asistență socială și protecția copilului, denumită în continuare DGASPC, sau, după caz, la SPAS, în vederea găzduirii în centre rezidențiale adecvate nevoilor și aplicării managementului de caz pentru victime și agresori.

(3) Semnalarea situațiilor urgente de violență domestică pentru care este necesar sprijinul din partea serviciilor sociale se realizează prin intermediul liniilor telefonice ale instituțiilor publice abilitate să intervină în cazurile de violență domestică, inclusiv al liniilor telefonice de urgență.

(4) Personalul din cadrul SPAS realizează evaluarea gradului de risc, din perspectiva acordării serviciilor sociale, pe baza unui instrument specific, care se aprobă, împreună cu procedura pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, prin ordin emis de către ministrul muncii și justiției sociale.

Art. 35². — (1) Pentru verificarea semnalărilor privind violența domestică, reprezentanții SPAS au drept de acces în sediile sau punctele de lucru ale persoanelor juridice, precum și la domiciliul persoanelor fizice.

(2) Managementul de caz se asigură de către compartimentul violență domestică din cadrul DGASPC. În scopul de a asigura accesul neîngrădit la găzduire în situațiile de urgență, precum și la restul serviciilor sociale existente pentru victimele violenței domestice, precum și pentru agresori, DGASPC depune diligențele necesare pe lângă SPAS și furnizorii privați de servicii sociale de pe raza teritorială a județului. Victimele pot fi găzduite în orice serviciu social cu această destinație, indiferent de domiciliul acestora, unde există un loc disponibil.”

50. La articolul 36, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București și al Consiliului General al Municipiului București, precum și ale municipiilor, orașelor și comunelor; autoritățile locale au responsabilitatea de a estima dimensiunea locală a situațiilor de violență domestică și a aloca un buget adecvat activităților din domeniu;”

51. Titlul capitolului VI se modifică și va avea următorul cuprins:**„CAPITOLUL VI
Contravenții”****52. La articolul 40, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (31) și (32), cu următorul cuprins:**

„(31) Constituie contravenții, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 7.000 lei următoarele fapte:

a) nerespectarea obligației de a lua măsurile specifice prevăzute la art. 13 alin. (1);

b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 16¹ alin. (2).

(32) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (31) se realizează de către inspectorii sociali, conform prevederilor legale aplicabile în materie contravențională.”

53. La capitolul VI, după articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — Supravegherea respectării măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 22⁴ alin. (1) și art. 23 alin. (1), cu ajutorul unui sistem electronic de supraveghere, se realizează în condiții stabilite prin lege.”

54. La anexă, după punctul I „Date privind autoritatea sau organismul care formulează cererea” se introduce un nou punct, punctul I¹, cu următorul cuprins:

„I¹ Date privind agresorul

Numele și prenumele:

Adresă:

Telefon:

Fax:

E-mail:”.

55. La anexă, punctul II „Asistența juridică”, câmpul al doilea se modifică și va avea următorul cuprins:

„Doresc/Nu doresc acordarea de asistență juridică prin avocat desemnat din oficiu.”

56. La anexă, punctul VI „Descrierea faptelor pentru care se solicită emiterea ordinului de protecție”, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 8, cu următorul cuprins:

„8. Ați beneficiat anterior de o hotărâre judecătorească privind emiterea unui ordin de protecție? DA/NU”.

57. La anexă, la punctul VI „Descrierea faptelor pentru care se solicită emiterea ordinului de protecție” se introduce o notă cu următorul cuprins:

„NOTĂ:

Dacă la pct. 8 răspunsul a fost DA, menționați hotărârile judecătorești privind emiterea ordinului de protecție și precizați, după caz, numărul hotărârilor și durata valabilității ordinului de protecție, după cum urmează:

«hotărârea judecătorească nr. din data de emisă de către (instanța care a pronunțat hotărârea judecătorească), cu valabilitate (durata de valabilitate a ordinului de protecție). Ordinul de protecție emis a fost respectat DA/NU.»”

Art. II. — În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma *violență în familie* se înlocuiește cu sintagma *violență domestică*, cu excepția Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — În tot cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma *unități pentru prevenirea și combaterea violenței în familie* se înlocuiește cu sintagma *servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice*.

Art. IV. — De la data intrării în vigoare a prezentei legi se stabilesc următoarele obligații, după cum urmează:

a) procedura prevăzută la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) în vederea reglementării serviciilor sociale prevăzute la art. 15 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare proiectul de hotărâre privind completarea Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;

c) în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii prevăzute la lit. b), Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare ministrului muncii și justiției sociale proiectul de ordin privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale, organizate ca servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență — help-line;

d) metodologia prevăzută la art. 22 alin. (4) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se elaborează în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

e) ordinul prevăzut la art. 22¹⁰ alin. (1) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se emite în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

f) ordinul comun prevăzut la art. 31 alin. (9) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se emite în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

g) ordinul prevăzut la art. 35¹ din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se emite în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. V. — Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

★

Prezenta lege transpune parțial prevederile art. 9 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (3) lit. a) și b) din Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 315 din 14 noiembrie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRU-GABRIEL VLASE

București, 13 iulie 2018.

Nr. 174.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 iulie 2018.

Nr. 541.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 292**

din 26 aprilie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Lucian-Constantin Costache în Dosarul nr. 2.694/93/2015 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.885D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 3 aprilie 2018, cu participarea autorilor excepției, prin avocat Costel Gilcă și a părții Wizz Air Hungary KTF Budapest — Sucursala Otopeni, prin avocat Andreea Birișoiu, cu împuterniciri avocațiale la dosar, precum și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 396 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de 19 aprilie 2018 și apoi, pentru aceleași motive, la data de 26 aprilie 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.694/93/2015, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Lucian-Constantin Costache și alții cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 41 din Constituție, întrucât le afectează dreptul la muncă. În acest sens, arată că au fost angajați ai Wizz Air, dar au fost concediați, ca urmare a reorganizării societății. Ulterior, s-au angajat la o altă companie aeriană. Prin hotărâre judecătorească, au obținut însă anularea deciziilor de concediere și reangajarea la Wizz Air, în funcțiile anterior deținute. Angajatorul, reintegrându-i, le-a solicitat să se prezinte la locul de muncă. În același timp însă, acesta a formulat apel împotriva sentinței prin care s-a dispus reangajarea salariaților. Atunci când salariații, care erau deja angajați la o altă companie, au cerut angajatorului Wizz Air acordarea unui concediu fără

plată, până la soluționarea definitivă a cauzei în apel, acesta a refuzat și a dispus concedierea disciplinară, pentru faptul că nu s-au prezentat la locul de muncă. Instanța de apel a confirmat soluția pronunțată de prima instanță, de anulare a deciziilor de concediere. Chiar dacă autorii excepției s-au adresat Wizz Air pentru a fi reangajați, acesta a refuzat. Prin urmare, autorii excepției au fost concediați disciplinar pentru că nu au vrut să își riște carierele și să accepte punerea vremelnică în executare a sentinței pronunțate de prima instanță. Astfel, le-a fost restrâns dreptul de a-și alege un loc de muncă, fiind obligați să opteze între un loc de muncă sigur și locul de muncă din care au fost concediați, dar despre a cărui menținere, până la pronunțarea asupra apelului, nu erau siguri.

5. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 41 din Constituție. Din contră, aceste dispoziții de lege reglementează un drept favorabil salariatului care poate să solicite punerea în executare a unei hotărâri judecătorești pronunțate de instanța de fond.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens amintește că, potrivit dispozițiilor art. 80 din Codul muncii, „(1) *În cazul în care concedierea a fost efectuată în mod netemeinic sau nelegal, instanța va dispune anularea ei și va obliga angajatorul la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul.* (2) *La solicitarea salariatului instanța care a dispus anularea concedierii va repune părțile în situația anterioară emiterii actului de concediere.* (3) *În cazul în care salariatul nu solicită repunerea în situația anterioară emiterii actului de concediere, contractul individual de muncă va înceta de drept la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.*” Din cuprinsul acestor dispoziții legale rezultă că o consecință a anulării deciziei de concediere o reprezintă reintegrarea efectivă în muncă a salariatului de către angajator, în măsura în care contestatorul a solicitat acest lucru, prin cererea de chemare în judecată, conform prevederilor art. 80 alin. (2) din Codul muncii, iar, în caz contrar, contractul individual de muncă urmează a înceta de drept, conform alin. (3) al aceluiași articol. În aceste condiții, Guvernul consideră că nu pot fi reținute susținerile autorilor excepției referitoare la caracterul executoriu de drept al hotărârilor pronunțate în materia litigiilor de muncă, din perspectiva admiterii apelului împotriva hotărârii și a concedierii ulterioare reintegrării, întrucât repunerea în situația anterioară este o măsură reparatorie instituită de legiuitor ca urmare a concedierii efectuate de angajator în mod nelegal sau netemeinic, măsură care se dispune de instanță la solicitarea contestatorului deciziei de concediere, astfel că textul de lege criticat asigură exercitarea efectivă a dreptului la muncă prevăzut de art. 41 alin. (1) din Constituție. Totodată, amintește că, potrivit art. 275 din Codul muncii, „*Dispozițiile prezentului titlu se completează cu prevederile Codului de procedură civilă*”, în

speță fiind incidente prevederile art. 448 alin. (1) pct. 2—4 din Codul de procedură civilă.

8. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, consideră că textul de lege criticat vizează o soluție în interesul salariaților de a putea pune în executare o hotărâre pronunțată de instanța de fond, neaducând-se în acest fel atingere dreptului de a munci, de a alege liber profesia, meseria sau ocupația, ori locul de muncă. Totodată, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe. Aceasta nu constituie o negare a dreptului în sine, ci reprezintă expresia ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept având consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire, în egală măsură. De altfel, potrivit principiului că nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii, titularul unui drept este prezumat că a avut cunoștință de reglementarea care prevedea că hotărârile pronunțate în fond sunt definitive și executorii de drept.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 274 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora: *„Hotărârile pronunțate în fond sunt definitive și executorii de drept.”*

12. Curtea observă că, anterior republicării Legii nr. 53/2003, Legea dialogului social nr. 62/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 10 mai 2011, a prevăzut în art. 214 că, în cadrul conflictelor individuale de muncă, *„Hotărârile instanței de fond sunt definitive”*, fără a abroga dispozițiile art. 274 din Legea nr. 53/2003, care prevedeau și caracterul executoriu al acestor hotărâri. În urma republicării Legii nr. 62/2011, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, s-a prevăzut că *„Hotărârile instanței de fond sunt supuse numai apelului.”* Plecând de la acest paralelism legislativ, în doctrină și jurisprudență s-au conturat mai multe interpretări. Astfel, pe de o parte, unele dintre părțile raporturilor de muncă și unele dintre instanțele de judecată au continuat să se raporteze la dispozițiile art. 274 din Codul muncii, în ceea ce privește caracterul executoriu al hotărârilor pronunțate în primă instanță, argumentând că textul în discuție, nefiind abrogat, este aplicabil. Pe de altă parte, în alte cauze, s-a făcut aplicarea art. 214 din Legea dialogului social, coroborate însă cu dispozițiile art. 448 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„(1) Hotărârile primei instanțe sunt executorii de drept când au ca obiect: [...] 2. plata salariilor sau a altor drepturi izvorâte din raporturile juridice de muncă, precum și a sumelor cuvenite, potrivit legii, șomerilor;”*. De asemenea, s-a mai precizat în doctrină că dispozițiile art. 448 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu se referă la toate conflictele individuale de muncă, ci doar la cele prevăzute, în mod expres, în acest articol de lege.

13. Deși această problemă de legiferare nu constituie obiectul analizei de constituționalitate, Curtea Constituțională semnalează necesitatea intervenției legislative în vederea asigurării unui cadru legislativ unitar, care să înlăture interpretări neunitare ale legislației în materie.

14. În cauza în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, Curtea reține însă că părțile raportului juridic de muncă s-au raportat la dispozițiile art. 274 din Codul muncii, urmând ca acesta să fie supus controlului de constituționalitate.

15. Autorii excepției consideră că acest text de lege contravine prevederilor art. 41 din Constituție, referitor la dreptul la muncă, din perspectiva libertății de a alege locul de muncă.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 274 din Codul muncii fac parte din ansamblul de reguli speciale de procedură aplicabile jurisdicției muncii, reguli ce urmăresc asigurarea unui acces cât mai facil la justiție, soluționarea cu celeritate a cauzelor, precum și realizarea efectivă a dreptului la apărare al salariatului.

17. Reglementarea caracterului executoriu al hotărârilor judecătorești pronunțate în primă instanță în litigiile de muncă are ca premisă necesitatea unei intervenții jurisdicționale rapide care să clarifice și să protejeze drepturile fundamentale al căror exercițiu este prilejuit de raportul de muncă. Sunt avute în vedere atât dreptul la muncă al salariatului, ce presupune între altele și dreptul de a fi remunerat pentru munca prestată, văzut ca principal mijloc de asigurare a surselor necesare traiului, cât și dreptul de a desfășura o activitate economică, exercitat de angajator. O astfel de măsură are un caracter provizoriu, păstrarea ei fiind condiționată de soluția hotărârii judecătorești pronunțate în cauză, rămase definitive.

18. Prin urmare, din perspectiva salariaților aflați în ipoteza autorilor excepției, respectiv de contestatori ai unei decizii de concediere, care au solicitat, în temeiul art. 80 alin. (2) din Legea nr. 53/2003, repunerea în situația anterioară emiterii actului de concediere, prevederile textului de lege criticat reprezintă o dispoziție favorabilă, întrucât asigură reintegrarea în muncă și plata drepturilor salariale fără a se aștepta parcurgerea tuturor etapelor procesuale până la rămânerea definitivă a soluției instanței de judecată. Cu toate acestea, Curtea are în vedere că această măsură are un caracter provizoriu, existând riscul de a fi infirmată de soluția pronunțată în calea de atac. Prin urmare, atitudinea procesuală a salariaților și deciziile pe care le vor lua trebuie să aibă în vedere toate aceste elemente și să se adapteze în consecință.

19. Autorii excepției pun în discuție o restrângere a libertății de a alege locul de muncă.

20. Curtea observă însă că dispozițiile de lege criticate nu îi împiedică să aleagă un loc de muncă și nici nu îi forțează să muncească la un anumit angajator, ci îi confruntă cu o alegere care pune în balanță beneficiul reintegrării în locul de muncă deținut anterior și riscul de a pierde acest loc de muncă, dacă nu vor obține o soluție favorabilă în calea de atac. Or, exercitarea dreptului de acces liber la justiție, respectiv posibilitatea unei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, consacrată de art. 21 din Constituție, presupune întotdeauna și asumarea consecințelor ce pot decurge din respingerea pretențiilor formulate. Prin urmare, punând în balanță convingerea în justetea și legitimitatea cererilor formulate în fața justiției, apărările părții adverse, precum și riscurile ce le implică o eventuală respingere a pretențiilor sale, o persoană este liberă să ia deciziile considerate cele mai potrivite referitoare la demersul său procesual. Aceste decizii pot fi dificile, așa cum este situația prezentată de autorii excepției, dar nu lipsesc persoana de libertatea de a opta pentru varianta considerată a fi cea mai favorabilă.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian-Constantin Costache și alții în Dosarul nr. 2.694/93/2015 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 274 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea Complexul Energetic Hunedoara — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea Complexul Energetic Hunedoara — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Angajarea sumelor alocate de la bugetul de stat se face cu respectarea prevederilor art. 10 alin. (1) lit. e) din

Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Ministrul energiei,

Anton Anton

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

MINISTERUL ENERGIEI
Societatea Complexul Energetic Hunedoara — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2018**

- mii lei -

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2018
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd. 1 = rd. 2 + rd. 5 + rd. 6)	1	453.394
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	448.895
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare, Decizia 787/2010 UE	3	118.751
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	4.499
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd. 7 = rd. 8 + rd. 20 + rd. 21)	7	744.415
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	723.452
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	210.453
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	10	13.441
		cheltuieli cu personalul, din care:	11	290.478
		C0 Cheltuieli de natură salarială (rd. 13 + rd. 14)	12	265.542
		C1 ch. cu salariile	13	241.301
		C2 bonusuri	14	24.241
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	2.604
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	2.604
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	788
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	21.544
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	209.080
	2	Cheltuieli financiare	20	20.963
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-291.021
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri afereente acestor împrumuturi	28	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2018
0	1	2	3	4
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercitiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la rd. 31 - rd. 32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	103.179
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	103.179
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	3.523
	2	Nr. mediu de salariați total	49	4.389
	3	Câștig mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	4.955
	4	Câștig mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	3.904
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (rd. 2/rd. 49)	52	117
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	75
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (rd. 7/rd. 1)x1000	55	1.642
	9	Plăți restante	56	833.320
	10	Creanțe restante	57	145.000

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

